

Solveig Solros (Carola Sarén) och Benny Andersson (Markus Lytts) bevakas av poliserna Dick Sten (Johan Aspelin) och Thomas Holm (Jonas Bergqvist). FOTO: FRANK A UNGER

En komisk mordgåta som lär hållas vid liv

RECENSION. Komik, improvisation och en mordgåta. "Maskeradmordet" är en interaktiv deckarföreställning som roar hela vägen.

Dick Stens pannlugg är humor. Sten är en snart medelålders konstapel, som spelas av Johan Aspelin.

Thomas Holms stora lösmustasch är också humor i sin allra hårigaste form. Holm är en snart medelålders konstapel, som spelas av Jonas Bergqvist. Det är maskör Anna Vesterback som visar flera prov på hårhumor i "Maskeradmordet – en deckargåta". Visst, det är simpelt, men kul.

Polisduon Sten och Holm bevakar en firma som hyr ut fest- och maskeraddräkter. Firman ägs av Kitty Andersson och hennes styvdotter Agnes Hongell, en frireligiös sömmerska, som spelas av Carla Fri.

Misstanken gäller ekonomisk brottslighet – och så töms firman också på pengar av Kitty Andersson och advokaten Björn Solros. Men efter att Kitty hittas död så leder Sten och Holm plötsligt en mordutredning.

Det finns tre misstänkta. En är Agnes. Misstänkt är även Benny Andersson (Markus Lytts), som är Kittys son. Benny jobbar i firman, men han vill satsa på en karriär som musikalartist. Den tredje misstänkta är kunden Solveig Solros (Carola Sarén). Hon är gift med Björn Solros, som visar sig vara är Kittys älskare.

Alla har alltså motiv för att ha mördat Kitty Andersson.

Midjeväskor, vrickade jeans och hår i olika former – det finns mycket att titta på i föreställningen. Agnes Hongell (Carla Fri) är omgiven av Benny Andersson (Markus Lytts), Thomas Holm (Jonas BergqvisT9 och Dick Sten (Johan Aspelin). FOTO: FRANK A UNGER

Poliserna Sten och Holm behöver hjälp, och de vänder sig till publiken, för "Maskeradmordet – en deckargåta" är en interaktiv pjäs. Då föreställningen börjar ber poliserna publiken att iaktta handlingen noggrant. Sedan rullas den farsartade historien i gång. "Maskeradmordet" är på många sätt en bagatell – men en mycket trevlig bagatell.

SKÅDESPELARNA GÖR inte sina mest nyanserade rollinsatser, men det är heller inte ambitionen. Aspelin och Bergqvist har fint samspel som tafflig duo. Det finns många humoristiska detaljer – till exempel i de tafatta polisernas hanterande av plastpåsar för bevismaterial. Det sker också en attitydförändring hos duon när de blir mordutredare. Det ska – bokstavligen – vara deras stund i rampljuset.

Humor, javisst, men en stund avviker. Undantaget sker då Sarén sjunger – urstarkt – "Sån't är livet". Hon gör det utan att försöka plocka humoristiska poäng. Körsångarna Lytts och Fri bidrar också starkt till en riktigt vacker stund. I övrigt agerar Sarén med utsökt tajming, små och effektiva gester – och blickar. Sarén kan – som få – betrakta andra med humoristisk pondus.

Andra akten känns igen från Agatha Christie-världen. En grupp misstänkta i ett rum – och en genomgång av motiv och förehavanden i samband med att brottet begicks. Frågorna är många – och publiken får ge svaren. Den kollektiva koncentrationsnivån hålls hög eftersom publiken gräver i minnet.

Andra akten är riktigt intressant, precis som en deckargåta ska vara. "Maskeradmordet" lär hållas ... levande, eftersom mördaren inte nödvändigtvis är den samma från föreställning till föreställning.

"Aspelin och Bergqvist har fint samspel som tafflig duo."

TEATER

Maskeradmordet – en deckargåta
Manus: Arbetsgruppen under ledning av Anna Simberg
Iscensättning: Arbetsgruppen under ledning av Linn Wara
Scenografi/Kostym: Linn Wara
Mask: Anna Vesterback
Ljus: Michael Eriksson
Ljud: Tim Stratton
Skådespelare: Johan Aspelin, Jonas Bergqvist, Carla Fri, Markus Lytts, Carola Sarén.
Längd: ca 2 h inklusive paus
Generalrepetion på Wasa Teater den 17 november

Patrik Back
patrik.back@vasabladet.fi
06-7848 232